

Hi ha naturalment altres que podríem dir-ne petits jocs, de poca importància, o bé alguna variant d'altres jocs més interessants, que ofereixen poc interès i no cal esmentar ací. Però per finalitzar bé hi podem posar una cançó, que sense ésser pròpiament un joc, ha estat fins fa pocs anys força coneguda pels nois i noies de poca edat, que a la vigília del dia dels Reis anaven a cantar-la per les cases, on els donaven algun petit recapte. Guarnits amb barrets de paper de color, simulant corones reials i amb una cistella dalt d'una canya, a semblança de les colles de caramelles, van a una casa on diuen:

Els tres Reis de l'Orient,
de Llevant van a Ponent,
amb l'estrella guiadora
al Portal de Betlem.
Betlem, Betlem,
ballarem o no ballarem?

Si els diuen «balleu» comencen tot seguit, acompanyant el compàs picant a terra amb la canya de la cistella, la següent cançó que, a trossos, està citada per Maspons i Labrós en altres cançonetes (pàgs. 64, 67, 68) i la qual sembla una barreja d'altres més antigues:

El *villano* no té pa,
que treballa, que treballa,
el *villano* no té pa
que treballa com un ca.

Com un ca, com un gos,
com un *perro*, *perro*, *perro*,
com un ca, com un gos,
com un *perro* rabiós.

El *villano* en té una cosa
de la vinya poderosa,
del poder de Sant Joan.
li darem pa i cebes
i raïms tot l'any.

La mestressa i el bover
fan el llit i el torna a fer.

Uh, uh! Ara balla
la saca de palla,
ara balla la cua del bou.